

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1045/2018
24.09.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Радослава Петровића, Мирољуба Томића, Маје Ковачевић-Томић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Вујичића из ..., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину 4К-309/17 од 28.02.2018. године и Вишег суда у Неготину 4Кж1 36/2018 од 23.05.2018. године, у седници већа одржаној дана 24.09.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Вујичића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину 4К-309/17 од 28.02.2018. године и Вишег суда у Неготину 4Кж1 36/2018 од 23.05.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину 4К-309/17 од 28.02.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим за кривично дело крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика (КЗ) и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 5-пет месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити ако окривљени у року од 1-једне године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 6.000,00 динара у року од 60 дана по правноснажности пресуде.

Виши суд у Неготину, пресудом 4Кж1 36/2018 од 23.05.2018. године, одбио је као неосновану жалбу браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Вујичића и пресуду Основног суда у Неготину 4К-309/17 од 28.02.2018. године, потврдио.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Зоран Вујичић, поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 485. став 1. тачка 1) и 3) и члана 485. став 2. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине првостепену пресуду Основног суда у Неготину 4К-309/17 од 28.02.2018. године и другостепену

пресуду Вишег суда у Неготину 4Кж1 36/2018 од 23.05.2018. године и предмет врати на поновно суђење.

Врховни касациони суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП у вези са чланом 15. став 4. ЗКП и с тим у вези наводи да је првостепени суд самоиницијативно извео доказ увидом у обрачун неовлашћеног коришћења електричне енергије „Електродистрибуције „Зајечар“ Погон ...“, број 8У6.0.0.-д.10.12-253581/1 од 27.09.2017. године, за који се није ни знало да постоји у списима, а ради утврђивања вредности одузете туђе покретне ствари, иако јавни тужилац, на коме лежи терет доказивања, није предложио извођење било којег доказа ради утврђивања наведене чињенице.

У вези са наведеним доказом (обрачун неовлашћеног коришћења електричне енергије), бранилац окривљеног истиче да је исти својом садржином супротан изреци побијане правноснажне пресуде и да су разлози пресуде о садржини предметног доказа противречни стварној садржини истог, чиме указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Надаље, бранилац окривљеног указује на повреду одредбе члана 16. став 2. ЗКП и повреду права окривљеног на одбрану, јер суд није на исти начин и са једнаком пажњом третирао и ценио доказе који иду у корист окривљеном, а које је одбрана поднела већ их је потпуно занемарио.

Исте повреде закона, према наводима захтева, учинио је и другостепени суд тиме што је одбио жалбу окривљеног и потврдио првостепену пресуду, а наводима захтева да другостепени суд не даје разлоге за оцену жалбених навода којима је указивано на нејасност првостепене пресуде и противречност доказа, бранилац окривљеног указује на повреду одредбе члана 460. став 1. ЗКП.

Осталим наводима захтева бранилац окривљеног оспорава чињенично стање утврђено у побијаној правноснажној пресуди, пошто, супротно чињеничним утврђењима и закључцима суда знетим у побијаној правноснажној пресуди, истиче да време извршења предметног кривичног дела није утврђено, односно да је означено време извршења супротно садржини доказа, да је на основу поменутог обрачуна нетачно утврђена висина наводног дуга за неовлашћено коришћење електричне енергије, да се поменути доказ не односи на окривљеног, већ на оца окривљеног који је власник викендице и да је за наведени објекат 2011. године захтевано и извршено поновно прикључење бројила на електродистрибутивну мрежу и да то указује на одсуство умишљаја окривљеног да одузимањем туђе покретне ствари прибави противправну имовинску корист и одсуство свести окривљеног о противправном понашању.

Међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени, преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке суда, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тач. 2) и 3) ЗКП и повреда одредаба члана 15. став 4, члана 16. став 2. и члана 460. став 1. ЗКП, као ни због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, због чега је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић